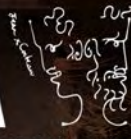

FIA

INTERNATIONAL FEDERATION OF ACTORS
FEDERATION INTERNATIONALE DES ACTEURS

WIPO GÖRSEL
İŞİTSEL İCRALARA
DAİR PEKİN
ANLAŞMASI
FIA REHBERİ

Uluslararası Aktörler Federasyonu FIA
Rue Joseph II 40, B/04 - 1000 Brüksel, Belçika
office@fia-actors.com - www.fia-actors.com

GİRİŞ

WIPO¹ Görsel İşitsel İcralara Dair Pekin Anlaşması (Pekin Anlaşması veya WIPO Pekin Anlaşması veya BTAP) ilk kez icracıların görsel - işitsel icralarına ilişkin fikri mülkiyet haklarını kabul eden yeni bir uluslararası anlaşmadır.

2012 yılında kabul edilen ve 60'lı yılların başlarından bugüne kadar dünya ülkelerinin çoğunda ses tek icralarının tek başına korunmasıyla sonuçlanan ayrımcılığı resmen sona erdiren önemli bir başarıdır.

WIPO'da daimi gözlemci statüsüne sahip bir sivil toplum kuruluşu olarak Uluslararası Aktörler Federasyonu (FIA), hükümetler arasında köprüler kurmada – diğer icracı sanatçı kuruluşlarıyla birlikte – önemli bir rol oynamış ve görsel-işitsel icraların uluslararası korunmasına karşılıklı mutabakata dayalı bir yaklaşımı teşvik etmiştir. WIPO Pekin Anlaşması nihayet, izleyiciye nasıl sunulduklarına ve tespitlerinin doğasına (sesli veya görsel - işitsel) bakılmaksızın, tüm icraların fikri mülkiyet korumasını hak ettiği iddiasına adalet getiriyor. 1996'da ses kayıtlarına odaklanan başka bir WIPO anlaşmasıyla tutarlı olarak, WIPO Pekin Anlaşması, çevrimiçi suistimal de dahil olmak üzere görsel - işitsel icralar için manevi haklar ve çeşitli maddi haklar verirken, aynı zamanda birçok konuda önceki uygulamalardan ayrılıyor.

Bu kısa kılavuz, tüm dünyadaki telif hakkı uzmanları değil; FIA'ya bağlı olsun ya da olmasın icracı sanatçılara ve onlar temsil eden kuruluşlara WIPO Görsel İşitsel İcralara Dair Pekin Anlaşmasına hakkında basit bir genel bakış sağlamak amacıyla hazırlanmıştır. Burada sunulacak soru ve cevapların; Anlaşmanın ne olduğunu, güçlü yönleri, nasıl en üst düzeye uygulanabileceği ve gerektiğinde zayıf yönlerini nasıl en aza indirgeneceğini konularının anlaşılmasına katkı sağlayacağını umuyoruz. WIPO Pekin Anlaşması'nı anlamak, gerekçeli kararlar almanın anahtarıdır ve karar vericilerin ulusal düzenlemeleri WIPO Pekin Anlaşması'nın sunacaklarına uyarlamalarına yardımcı olur. Bu artık, her zamankinden fazla, ortak sorumluluğumuz.

¹ Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (WIPO), Cenevre merkezli uzman bir BM kuruluşudur. Telif hakkı ve komşu haklar da dahil olmak üzere, yalnızca fikri mülkiyete odaklanan hükümetler arası bir kuruluştur. Üye Devletler, bu alandaki yasa ve yönetmeliklerin dünya çapında uyumlaştırılmasına katkıda bulunan yeni uluslararası normlar geliştirmek için düzenli olarak WIPO'da bir araya gelirler.

1. Neden böyle bir anlaşmaya ihtiyaç duyuldu?

Çoğu zaman, ülkeler, başkalarının da aynı şeyi yapabileceğini hissedene kadar ve asgari bir ortak payda temelinde yeni yasama zeminini kırmazlar. Örneğin, ses icralarının fikri mülkiyet koruması, ülkeler bu işlemi sağlayan uluslararası anlaşmalara taraf olduktan sonra ağırlıklı olarak ulusal olarak tanıtılmıştır. Sadece birkaç ülke bu sözleşmelerin ötesine geçti ve görsel - işitsel icralara benzer hakları genişletti. Uluslararası tanınırlığın yokluğunda, birçok ülke kendi yasa ve yönetmeliklerinde görsel - işitsel icraların anlamlı bir fikri mülkiyet koruması getirme ihtiyacı hissetmemiştir.

İçerik giderek daha görsel - işitsel hale geldiğinden ve gerçekten küresel olarak kullanıldığından, bu alandaki sanatçıların haklarını kabul eden belirli bir WIPO anlaşmasının yokluğunun çağdaş ve haksız bir anomali olduğu hissedilmiştir.

WIPO Pekin Anlaşması, edebi ve sanatsal eserlerin veya folklor ifadelerinin tüm icraların doğası ne olursa olsun korunmayı hak ettiğini kabul eder, böylece kayıtları en sonunda düzeltir ve ülkeleri fikri mülkiyet hükümlerini buna göre değiştirmeye teşvik eder.

2. Anlaşmanın nasıl bir geçmişi var ve neden ancak 2012'de imzalandı?

Bu anlaşma, daha önce kaçırılmış iki fırsatı kapsayan uzun bir sürecin sonucudur. İcracı sanatçıların fikri mülkiyet haklarını koruyan ilk uluslararası anlaşma 1961 tarihli İcracı Sanatçılar Fonogram Yapımcıları ve Yayın Kuruluşlarının Korunmasına Dair Roma Sözleşmesiydi. Roma Sözleşmesi, yeni bir çığır açmakla birlikte, Roma Sözleşmesi icracı sanatçılar açısından sınırlı bir koruma sağladı ve manevi hakları hiç içermeydi. Ayrıca, hükümlerden biri görsel-işitsel tespitler açısından mali hakları tamamen reddetmektedir. Bu nedenle Roma Sözleşmesi, uluslararası düzeyde işitsel ve görsel-işitsel kayıtların fikri mülkiyet koruması arasındaki uzun bir ayrımın başlangıcıydı ve bu durum 2012 yılında WIPO Pekin Anlaşması tarafından onarıldı. Nihayet 1996'daki bir WIPO Diplomatik Konferansında Roma güncellenerek ses icralarının fikri mülkiyet haklarını arttırdı, ancak benzer bir koruma görsel-işitsel icraları ve tespitleri kapsamadı. Görsel-işitsel icraların korunması amacıyla 2000'de toplanan bir başka Diplomatik Konferansta 19 önemli madde üzerinde çalışıldı, ancak icracı sanatçıların haklarının yapımcılara devri gibi hassas konulardaki farklı görüşler uzlaştırılmadığı için bir anlaşma sağlanamadı. Gerçekten de, bu konuda kabul edilebilir bir uzlaşma bulmak,

“Bir rol oynadığınızda ve dünya çapında bir başarıya ulaştığınızda, bu işte hiçbir rolünüzün olmadığını bilmek inanılmaz derecede can sıkıcıdır.”

Malcolm Sinclair - Oyuncu , Birleşik Krallık

görsel - işitsel icralara dair bir anlaşmasının sonuçlandırılmasının bu kadar uzun sürmesinin ana nedeniydi. Görsel-isisel eserlerdeki icracı sanatçıların hakları çeşitli hukuk sistemlerinde farklı şekillerde yönetilmektedir ve yapımcıların lobisi hakların zorunlu devri kuralında ısrar ederken, ülkelerin ezici bir çoğunluğu da bu fikre direndi. Yapımcıların, ulusal yasalardaki hak devirine ilişkin hükümlerin karinesini kabul etmekle birlikte, bunları görsel-işitsel eser sözleşmelerinde küresel kural haline getirmeyen bir hükmü nihayet kabul etmeleri 12 yıl daha sürdü.

3. Pekin Anlaşması ile önceki WIPO anlaşmaları arasındaki fark nedir?

Pekin Anlaşması ile 1961 Roma Sözleşmesi arasındaki temel fark, ikincisi yalnızca ödül alan sanatçılara icralarının belirli kullanımına karşı çıkma hakkı verirken; birincisi eserlerin en son teknolojik gelişmeler ve dijital yayınların ışığında zorunlu hale gelen erişilebilir kılma hakkı da dahil olmak üzere kapsamlı münhasır haklar vermesidir.

Pekin Anlaşması, ayrıca sanatçılara görsel - işitsel icraları için Roma Sözleşmesinde yer almayan manevi haklar da vermektedir. Ancak en çarpıcı fark, Roma Sözleşmesinin korumadığı görsel - işitsel tespitlerin Pekin Anlaşmasında özel olarak korunmasıdır.

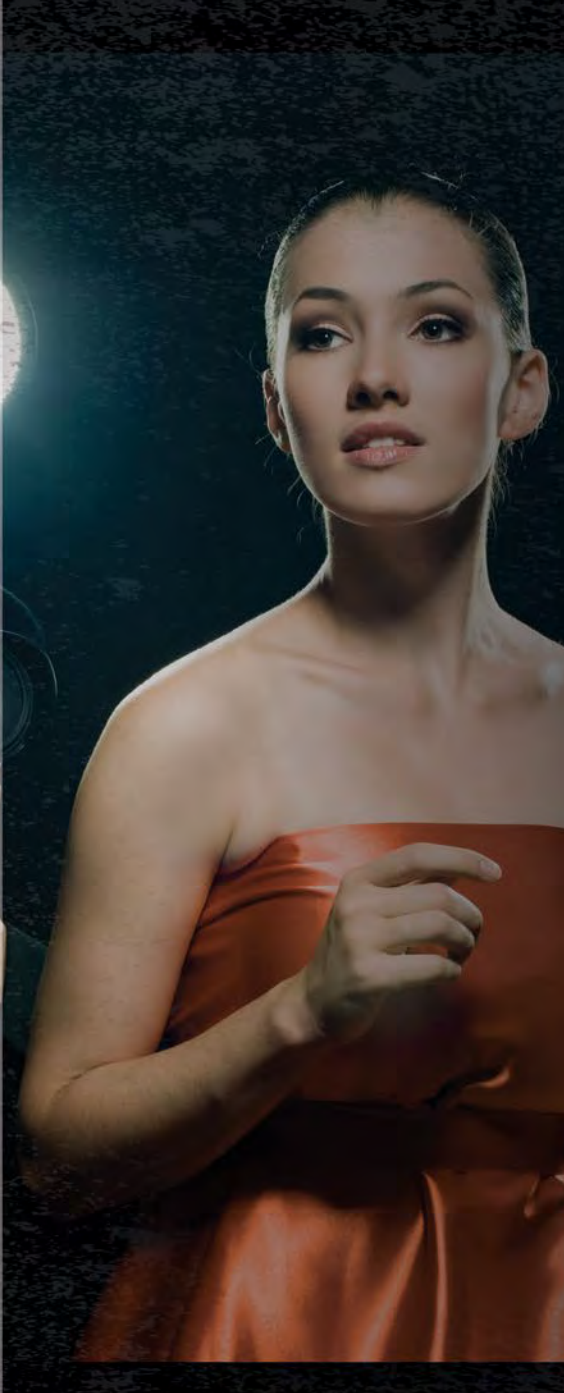
1996'da onaylanan ve 2020'de yürürlüğe giren WIPO İcralar ve Fonogramlar Anlaşması (WPPT), Pekin Anlaşması ile yakından ilişkilidir. Ancak adından da anlaşılacağı üzere WPPT yalnızca ses kayıtlarındaki icralardaki hakları tanımlamaktadır. Mali ve manevi hakların çeşitleri oldukça benzerdir. Ancak bu hükümlerin sağladığı korumanın kapsamı ile ülkelerin anlaşmayı onaylarken ve uygularken izleyebileceği seçenekler konusunda kimi farklılıklar bulunmaktadır. Anlaşma hükümlerinin uygulama sürelerine ilişkin farklılıklar da mevcuttur. Bununla birlikte, iki anlaşma arasındaki en çarpıcı fark, mali hakların yapımcıya devrine ilişkin ulusal düzeydeki çeşitli mekanizmaların meşruiyet tanındığı bir bir hükmün Pekin Anlaşmasına dahil edilmesidir. Bu hüküm WPPT'de mevcut değildir.

4. Mali ve manevi fikri mülkiyet hakları arasındaki fark nedir?

Manevi haklar, temelde sanatçıların itibarlarını korumalarına yardımcı olmak içindir. Genel olarak, adının belirtilmesi hakkı (kişinin icracı olarak adlandırılma hakkı) ve değişiklik yapılmasını men etme hakkını (icracı sanatçının itibarına zarar verebilecek herhangi bir değişikliği karşı çıkma hakkı) içerir. Bunlar, icracı sanatçıların kişiliğiyle yakından bağlantılı oldukları için, maddi haklarından bağımsız olarak ve hatta

bu hakların devredilmesinden sonra bile icracı sanatçıya aittir. Öte yandan mali haklar, aksine bir anlaşma bulunmadığı durumlarda icracı sanatçıların icralarının çoğaltma, yayma, kiralama vb. gibi lisanslı kullanımlarından finansal bir fayda elde etmelerini veya tam aksine zarar görmemelerini sağlamaktadır. Mali haklar genellikle münhasır haklar ve lisanslama gibi iki ana başlıkta değerlendirilmektedir. Münhasır haklar, icracı sanatçıların icralarının kullanımlarını izin vermelerini veya yasaklamalarını sağlar. Daha önce izin vermedikleri sürece icracı sanatçıların icraları yasal olarak kullanılamaz. Lisanslama ise kitlesel kullanım gibi hak sahiplerinin önceden izninin alınmasının zor olduğu durumlardaki pratik bir çözümdür. Lisanslama durumunda, her bir kullanım için icracı sanatçının yetkisine ihtiyaç duyulmayacaktır. Lisanslama sistemi, birçok yasal sistemde icracı sanatçıları tazmin etmek için icralarının kişisel kullanım hakkı istisnası kapsamında taşınmasına, çoğaltılmasına ve kaydedilmesine yarayan ekipmanlar ile boş medya materyalleri üzerinden alınan özel kopyalama harçları için de geçerlidir. Aynı zamanda, yayıncılık gibi toplu kullanımlar açısından meslek birlikleri eliyle idare edilen adil bedel hakkını da kapsamaktadır.

Pekin Anlaşmasında tanımlanan hakların çoğu münhasır haklardır. Genellikle, bu haklar icracı sanatçılara maksimum bir etki gücü ve adil bir ödeme (örneğin telif bedeli ödemesi vaadine karşı kullanıma izni verilmesini) sağlar. İcra sanatçıların yüksek mesleki profile sahip olmaları veya güçlü sendikalar tarafından temsil edilmeleri durumlarda, bu haklar onlara adil ve makul bir gelir vaadi verebilir.

Bununla birlikte, icracı sanatçılar genellikle çok zayıf bir pazarlık konumundadır ve tüm mali haklarını sembolik bir ödemeden biraz daha fazlası için yapımcılara devretmeye zorlanırlar. Bu durum, ülkelerindeki zayıf toplu pazarlık geleneğinden, yasal sistemlerindeki hakların yapımcılara devredilmesini sağlayan karineler saplayan hükümlerden veya etkisiz mesleki ve sendikal temsilden kaynaklanıyor olabilir. Sıklıkla, u faktörlerin kombinasyonu icracı sanatçıların mali haklarının tam potansiyelleri kullanmalarını engelleyecektir. Bu nedenle, Anlaşma bazı belli kullanımlar için önceden izin gerektirmeyen ancak icracı sanatçılara adil bedel ödenmesini getiren ve genellikle toplu hak takibi yapan meslek birlikleri eliyle yönetilen lisanslama gibi alternatif seçenekler sunmasının temel nedenlerinden biridir.

5. Pekin Anlaşması hükümlerinin yasal olarak ne zaman yürürlüğe girdi?

Pekin Anlaşması, Madde 23 uyarınca 30 devletin onayının 3 ay sonrasında 28 Nisan 2020 tüm dünyada yürürlüğe girdi. Anlaşma, Ocak 2021 itibarıyla Anlaşma, aralarında Avrupa Birliği, ABD, Çin, İngiltere, Almanya, Fransa, Güney Kore, İspanya ve İtalya gibi gelişmiş film endüstrilerine sahip 91 ülke tarafından imzalanmış veya onaylanmıştır olup; taraf ülke sayısı 38'dir.

6. İmzalama ile onaylama arasındaki fark nedir??

Uygulamada bir fark yoktur. Bir anlaşmayı onaylamak ve taraf olmak esasen aynı şeydir. Ancak teknik olarak sadece bir anlaşmayı ilk imzalayan ülkeler daha sonra onaylayabilir. Bir anlaşma imzalamak, iyi niyetle anlaşmanın amacını ve hedefini bozacak eylemlerden kaçınmak dışında herhangi bir yükümlülük getirmez. Bir eylemin doğal ve mantıksal olarak diğerine yol açması gerekmesine rağmen, bir ülkenin bir anlaşma imzalaması ve asla onaylamaması da ihtimal dahilindedir.

Pekin Anlaşması, 23 Haziran 2013 tarihine kadar imzaya açılmış ve toplam 72 "uygun taraf" tarafından imzalanmıştır.

7. Pekin Anlaşmasının icracı sanatçılar için önemi nedir?

Pekin Anlaşması, halihazırda iki uluslararası anlaşma ile korunan ses icraları ile 2012 yılına kadar kasıtlı şekilde bir kenara bırakılan görsel-işitsel icralar arasındaki gereksiz ve anakronik ayrımcılığı gidermektedir. FIA, her zaman böyle bir muamele farklılığını büyük bir adaletsizlik olarak gördü ve bir icranın, içinde bulunduğu kaydın niteliğine bakılmaksızın korunması gerektiğini ifade etti. Uluslararası düzeyde uyum eksikliği göz önüne alındığında, dünyadaki birçok ülke fikri mülkiyet korumasını görsel-işitsel icraları da içerecek şekilde genişletmekten kaçındı. Bu ayırım, aynı anlaşmanın canlı icraların ses kayıtlarını korurken, aynı icraların görsel-işitsel kayıtlarını (örneğin bir DVD veya MP4) korunmaması gibi absürt durumlara neden oldu.

Ses icraları ile görsel-işitsel icralar arasındaki sınır giderek bulanıklaştıkça, bu çifte standardın ısrarı ve sürekliliği her zamankinden daha katlanılmaz bir hal e geldi. Pekin Anlaşmasının kabul edilmesiyle birlikte, tüm icralar nihayet uluslararası düzeyde koruma altına alındı.

8. Pekin Anlaşmasının ana hükümleri nelerdir?

Anlaşmadaki en önemli temel hükümler, 2. ve 19. maddeler arasında bulunmaktadır. Bahsetmeye değer olanlar şunlardır:

- M. 3 – Korumadan Faydalanacak Kişiler
 - M. 4 – Ulusal Muamele
 - M. 5 – Manevi Haklar
 - M. 7 – Çoğaltma Hakkı
 - M. 8 – Yayma Hakkı
 - M. 9 – Kiralama Hakkı
 - M. 10 – Erişilebilir Kılma Hakkı
 - M. 11 – Yayınlama ve Kamuya İletim Hakkı
 - M. 12 – Hakların Devri
- Pekin Anlaşmasındaki diğer birçok hüküm tamamen idari niteliktedir.

9. Anlaşmada icracı sanatçılara nasıl tanımlanmaktadır?

Pekin Anlaşması'ndaki icracıların tanımı, önceki uluslararası pratiklerle uyumludur ve aslında WPPT ile aynıdır. 2. Maddede icracı sanatçılar "*edebiyat veya sanat eserlerinde ya da folklor ifadelerinde (rol) yapan, şarkı söyleyen, ifadeler söyleyen, oynayan, yorumlama yapan veyahut icra sergileyen oyuncu, şarkıcı, müzisyen, dansçı ve diğer kişilerdir*" biçiminde tanımlanır. Ancak icracı sanatçılar, korumanın nesnesi değil faydalanıcısıdır. Madde 2 ile ilgili taraflarca kabul gören bir beyan² icracı sanatçının tanımını, doğaçlama yapan ve bir icra esnasında icradan önce olmayan bir eseri ortaya koyan sanatçıları da kapsayacak şekilde genişletmektedir. Örneğin, bir caz konserindeki icranın görsel-işitsel tespiti, o konserdeki müzisyenler Pekin Anlaşması kapsamında icracı sanatçı olarak nitelendirecektir. İcrası tamamen işitsel nitelikte olan ancak belirli bir görsel-işitsel icra ile ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olan seslendirme oyuncularını da kapsama dahildir. Öte yandan, ekstralar hariç tutulmuştur.

²"Kabul gören beyan", Anlaşmaya taraf olan ülkelerin belirli bir hükme verilmesi gerektiği konusunda anlaşıkları anlamı açıklığa kavuşturan yetkili ve açıklayıcı bir dipnottur. Kabul gören bir beyanın yasal önemi uluslararası hukuka, yani 1969 Viyana Antlaşmalar Hukuku Sözleşmesine tabidir.

10. Anlaşmada görsel-işitsel tespit nasıl tanımlanmaktadır?

"Tespit"; canlı bir icranın, icra anında ister analog ister dijital bir ortamda "yakalandığı" ve yeniden kullanılabilir veya kopyalanabilir hale getirilmesi sürecidir. Genellikle bu tür bir ilk yakalamanın sonucu da tespit olarak adlandırılır. Pekin Anlaşmasının 2. Maddesi "*Görsel-işitsel tespit*" ses veya ses temsili eşlik eden veya etmeyen hareketli görüntünün söz konusu görüntülerin algılanıp, çoğaltılabilmesi veya bir cihaz aracılığıyla iletilmesini sağlayan somut bir nesneye tespit edilmektedir" şeklinde tanımlanmaktadır. Orijinal canlı icraya seslerin eşlik edip etmediği önemli değildir.

11. Pekin Anlaşması kapsamındaki korumadan kimler yararlanır?

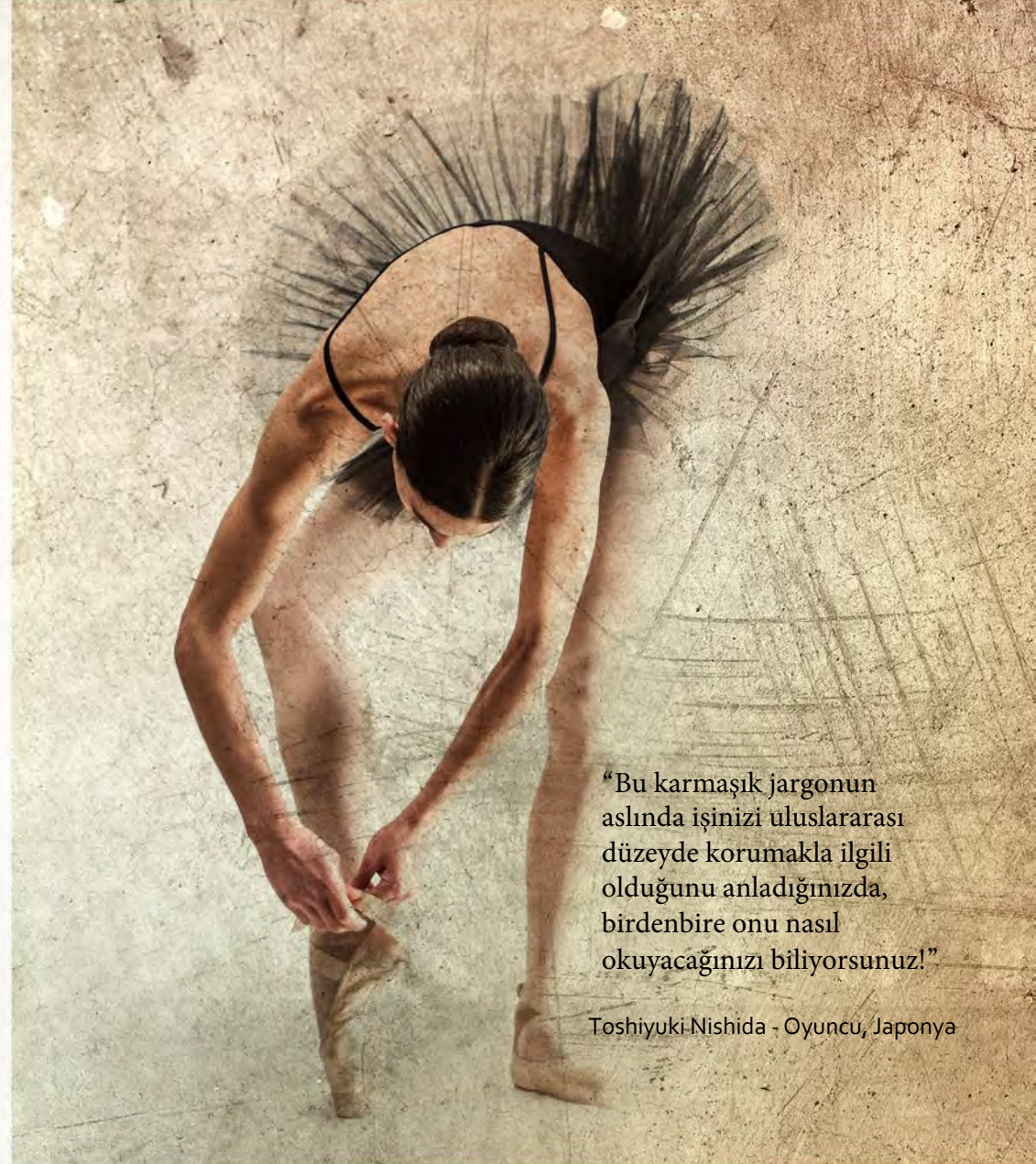
Kural oldukça basittir: sözleşmeye taraf bir ülkenin vatandaşı oldukları ya da mutlak ikametgahlarının bulunması durumunda, tüm icracı sanatçılar korumadan faydalanır. Bununla birlikte, görsel - işitsel yapımların çoğunun genellikle farklı uyruklara sahip veya farklı ülkelerde ikamet eden kimi icracı sanatçıları içeren geniş bir ortak çalışma olduğu göz önüne alındığında, hepsinin mutlaka bir "yararlanıcı" olarak nitelendirilmeyeceği söylenebilir.

12. Ulusal muamele nedir ve nasıl çalışır?

Anlaşma, görsel-işitsel alandaki icracı sanatçılar için uluslararası düzeyde fikri mülkiyet haklarının temel uyumunu sağlamayı amaçlamaktadır. Sözleşme tarafları, kendi icraları ile diğerleri arasında ayrımcılık yapmakta serbest bırakılırsa, hakların verilmesi bu hedefe ulaşmak için yeterli olmayacaktır. Bu nedenle, Madde 4 uyarınca Anlaşmaya taraf olan her bir ülke Anlaşma'ya taraf olan diğer ülkelerin vatandaşlarına kendi vatandaşlarına gösterdiği muameleyi göstermeyi göstermek zorundadır. Ulusal muamele anlaşmanın temel parçasıdır.

Ancak Pekin Anlaşması ile tanınan hakların minimum düzeyde olduğunu ifade etmek gerekir. Anlaşmaya taraf herhangi bir ülke, bu düzeyin ötesine geçmeye ve vatandaşlarına kendi ulusal mevzuatında daha fazla hak tanımaya karar verebilir. Ulusal düzeyde daha fazla hak tanınması durumunda, bu haklar Anlaşma tarafından özel olarak tanımlanan mali haklar ile adil bedel hakkı için geçerli olan ulusal muamele tabii olmayacaktır.

Pekin Anlaşmasının görsel-işitsel icralarda sanatçıların haklarını tam olarak uyumlu hale getirmediği gerçeğinin bilincinde olarak, ulusal muamele yükümlülükleri yalnızca anlaşmada açıkça belirtildiği hal ve kapsamda geçerli olduğu söylenebilir.

"Bu karmaşık jargonun aslında işinizi uluslararası düzeyde korumakla ilgili olduğunu anladığınızda, birdenbire onu nasıl okuyacağınızı biliyorsunuz!"

Toshiyuki Nishida - Oyuncu, Japonya

13. "Karşılıklılık" nedir ve ne zaman uygulanır?

Karşılıklılık, anlaşmada bulacağınız bir kelime değildir. Genel olarak, bir ülkenin, diğer taraf ülkelerin icracalarına, diğer tarafların kendilerine vereceği aynı korumayı vermeye karar verebileceği durumlara atıfta bulunulması amacıyla kullanılmaktadır. Anlaşma bazen tam bir uyum sağlamaz, ancak tarafların belirli bir koruma biçiminden ne ölçüde yararlanmak istediklerine karar vermelerine izin verir. Zorunlu olmamakla birlikte karşılıklılığın uygulanabileceği yer burasıdır.

Örneğin anlaşmaya taraf olan bir A ülkesi, anlaşmaya taraf olan ve icracı sanatçılara daha az koruma sağlayan bir diğer B ülkesinin vatandaşlarına Pekin Anlaşması ile verilen haklar hususunda sağlanan korumanın kapsam ve süresini, kendi vatandaşlarının söz konusu ülke içerisinde sahip olduğu haklara göre sınırlandırma yetkisine sahiptir.

Örneğimize devam edecek olursak, B ülkesi ulusal mevzuatında kendi vatandaşlarına yayınlama ve umuma iletim hakkını vermemeyi tercih ederse, ulusal icracı sanatçıları diğer taraf ülkelerde aynı muameleyi görmeyebilir.

Bu, modern bir misilleme biçimi gibi görünse de, anlaşmanın en esnek hükümlerinden bazıları için gerekli bir "ilave" olarak hissedildi. Pekin Anlaşmasının geniş bir muamele eşitsizliğine imkan verdiği durumlarda, ülkelerin belirli bir mali hakkın tam uyumlaştırılmasına katılmadığı gerçeğinin bilincinde olarak tek taraflı faydaları karşılıklılık kuralı doğrultusunda önlemlerine izin verilmektedir. Pekin Anlaşmasının 4. Maddesi, ulusal muamele yükümlülüklerinin, ülkelerin 11. Madde kapsamındaki seçeneklerden veya çekincelerden (yani, yayınlama ve umuma iletim hakkını sınırlandırma) yararlandıkları ölçüde bu haktan faydalanmasının da "karşılıklılık" nedeniyle sınırlandırılabilirliğini belirtmektedir.

En uç durumda, yani bir ülkenin yabancı icracı sanatçılara yayınlama ve umuma iletim hakkını tanımadığı bir durumda, karşılıklılığın mantıksal sonucu ulusal muamelenin geçerli olmamasıdır.

14. Pekin Anlaşmasında tanınan manevi haklar nelerdir?

Manevi haklar, icracı sanatçıların icralarındaki itibarını korunması hakkıdır. Daha önceki uluslararası anlaşmalara uygun olarak; icranın kullanım biçiminin gerektirdiği hallerde ismin zikredilmemesi hariç icrasında icracı sanatçı olarak anılmak hakkı ve

görsel-işitsel tespitlerin özelliğini de uygun şekilde dikkate alarak, icrasında itibarına hanel getirecek her türlü bozma, değışiklik veya tadilata itiraz etme hakkı verir. Tıpkı maddi haklarda olduğu gibi, manevi haklar açısında sağlanan korumada minimum düzeydedir. Bu nedenle ülkeler görsel - işitsel icracı sanatçılara, anlaşmanın asgari sınırının üzerinde ve ötesinde ek manevi haklar vermeyi seçebilir.

Manevi haklar, icracı sanatçının vefatından sonra yasal temsilcileri tarafından korundukları sürece kullanılabilir. Anlaşma ayrıca, tanımlanan manevi haklar ile mali hakların birbirinden tamamen ayrı iki şey olduğunu açıkça belirtmektedir. Bu nedenle, manevi haklar üçüncü bir tarafa devredilemez.

15. Pekin Anlaşması kapsamındaki manevi hakların korunma süresi nedir?

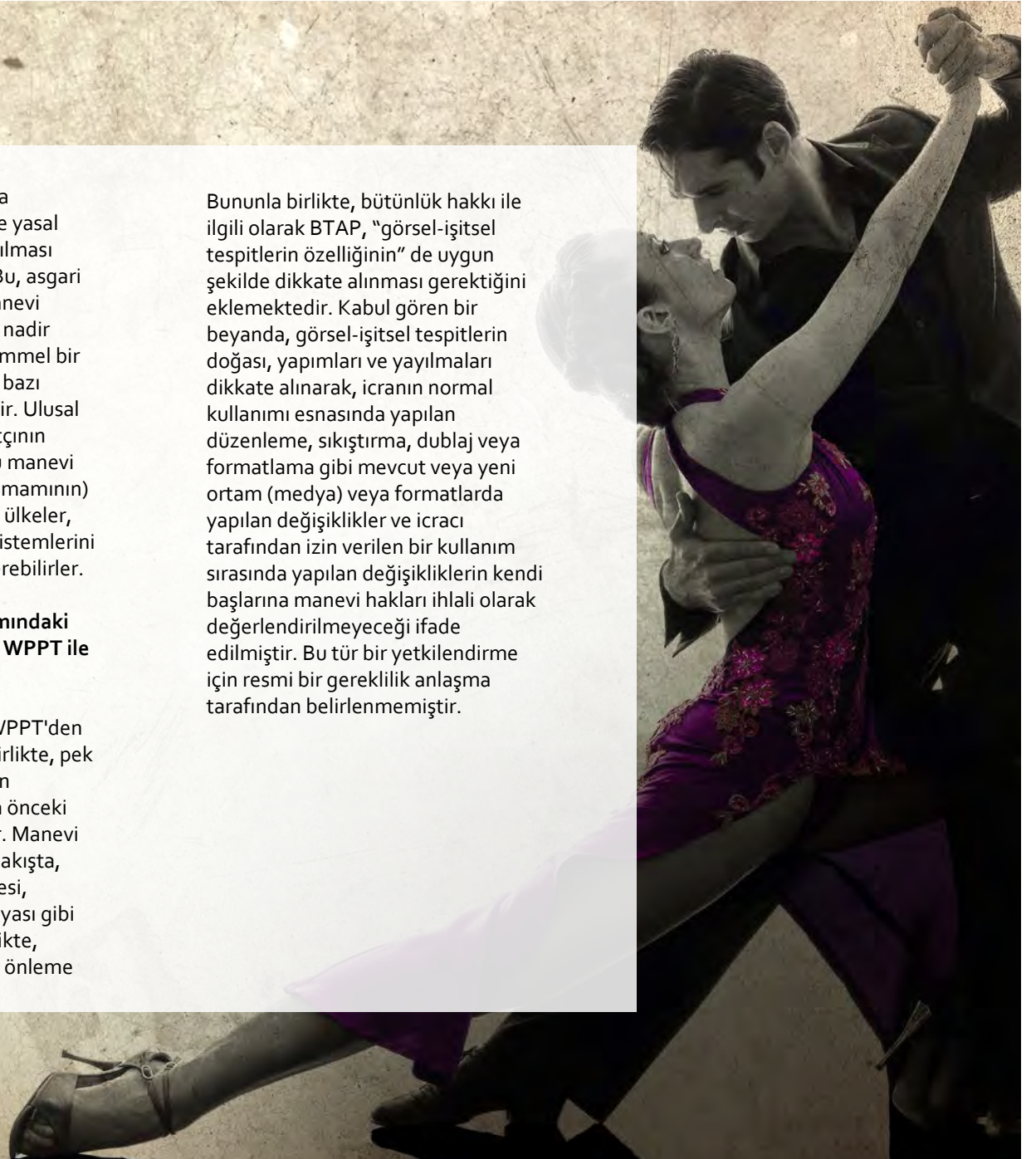
Anlaşma esnektir ve yalnızca adının belirtilmesi ve eserde değışiklik yapılmaması hakkının, icracı sanatçının ölümünden sonra,

en azından mali hakların sona ermesine kadar korunması ve yasal temsilcileri tarafından kullanılması gerektiğini öngörmektedir. Bu, asgari bir gerekliliktir. Ebediyen manevi haklar veren ulusal sistemler nadir değildir ve anlaşma ile mükemmel bir şekilde uyumludur. Anlaşma bazı istisnalara da izin vermektedir. Ulusal hukuk sistemleri, icracı sanatçının vefatından sonra bahse konu manevi hakların bir kısmının (veya tamamının) ortadan kalkmasını sağlayan ülkeler, onay veya katılım sırasında sistemlerini olduğu gibi tutmaya karar verebilirler.

16. Pekin Anlaşması kapsamındaki manevi hakların korunması WPPT ile aynı mıdır?

Pekin Anlaşması genellikle WPPT'den ilham almaktadır. Bununla birlikte, pek çok benzerliğe rağmen, Pekin Anlaşması çeşitli durumlarda önceki anlaşmalardan ayrılmaktadır. Manevi haklar bunlardan biridir. İlk bakışta, Pekin Anlaşmasının 5. Maddesi, WPPT'nin 5. Maddesinin kopyası gibi görünmektedir. Bununla birlikte, eserde değışiklik yapılmasını önleme

Bununla birlikte, bütünlük hakkı ile ilgili olarak BTAP, "görsel-işitsel tespitlerin özelliğinin" de uygun şekilde dikkate alınması gerektiğini eklemektedir. Kabul gören bir beyanda, görsel-işitsel tespitlerin doğası, yapıları ve yayılmaları dikkate alınarak, icranın normal kullanımı esnasında yapılan düzenleme, sıkıştırma, dublaj veya formatlama gibi mevcut veya yeni ortam (medya) veya formatlarda yapılan değışiklikler ve icracı tarafından izin verilen bir kullanım sırasında yapılan değışikliklerin kendi başlarına manevi hakları ihlali olarak değerlendirilmeyeceği ifade edilmiştir. Bu tür bir yetkilendirme için resmi bir gereklilik anlaşma tarafından belirlenmemiştir.

“İcralarımızın her biri çok sıkı çalışma ve koşulsuz bağlılık gerektiriyor. İşte bu nedenle haklarımızın korunması mutlak bir zorunluluktur.”

Naima Lamcharki - Oyuncu, Fas

Anlaşma kapsamında ifade edilen eserde değişiklik yapılmasını önleme hakkı, icracının itibarına bariz şekilde esaslı miktarda hanel getirecek değişikliklerle ilişkin olduğu; yalnızca yeni veya değişen teknolojinin veyahut ortamların kullanılmasının ihlal kapsamına girmediği ifade edilmiştir. Açıklamada, ayrıca eserde değişikliğin daha önce norm olmayan "nesnel" ve "esaslı" bir değişiklik olması gerektiği eklenmiştir. Bu nedenle, bahse konu manevi hak hak, WPPT ile karşılaştırıldığında önemli ölçüde azalmış görünmektedir.

Öte yandan, adının belirtilmesi hakkı hakkı tam olarak WPPT'de olduğu gibi ele alınmaktadır.

17. Pekin Anlaşması, canlı görsel - işitsel icralar için hangi mali hakları tanımlamaktadır?

Canlı icralar WPPT ve Pekin Anlaşması kapsamında aynı korumalara sahiptir. Sanatçılar, canlı icralarını yayınlanmasını veya umuma iletimini yetkilendirme (veya yasaklama) hakkının yanı sıra, ilk tespitini (yani yakalama/kaydetme) yetkilendirme hakkına sahiptir. Her iki anlaşma da, canlı bir ses icrasını canlı bir görsel - işitsel icradan ayırt etmenin teknik olarak imkansız olduğu gerçeği ışığında genel olarak "tespit edilmiş icralara" atıfta bulunulmaktadır.

18. Anlaşma görsel-işitsel tespitler için hangi mali hakları tanımaktadır?

Pekin Anlaşmasının görsel - işitsel tespitlere sağladığı mali haklar WPPT'deki ile tamamen aynıdır. Bunlar çoğaltma hakkı, yayma hakkı, kiralama hakkı, kullanılabilir kılma hakkı ve yayınlama ile kamuya iletim hakkını içerir

19. Bunlar WPPT'nin ses icralarına verdiği haklarla aynı haklar mıdır?

Teknik olarak, bu haklar aynı amaca yöneliktir. Ancak iki anlaşma zaman zaman bu hakların kapsamı ve bu hükümlerin sağladığı uyum düzeyi bakımından farklılık göstermektedir.

20. Çoğaltma hakkı nedir?

Çoğaltma hakkı; sanatçılara, dijital araçlar da dahil olmak üzere icralarının görsel-işitsel tespitlerini herhangi bir doğrudan veya dolaylı kopyasına (çoğaltılmasına) izin verme veya yasaklama hakkı verir.

21. Yayma hakkı nedir?

Yayma, görsel-işitsel icraların tespitlerin esas ve kopyalarının fiziksel nüshalarının satış veya başka herhangi bir mülkiyet devri ile umuma iletimi hakkı anlamına gelir. Sözleşme tarafları, tespitin asıl ve kopyasının ilk kez satışı veya mülkiyet devri sonrasında veya yasal bir kopyasından sonra da (örneği ikinci el DVD satışlarının yasal olması) bu hakkın olup olmaması ile ilgili koşullara karar vermekte özgürdür.

Antlaşma bunu münhasır bir hak olarak kabul ediyor.

22. Kiralama hakkı nedir?

Anlaşma, görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş olan icraların esas ve kopyalarının, icracı tarafından veya icracının yetki vermesi üzerine yayılması sonrasında dahi, Anlaşma'ya taraf olan ülkelerin ulusal yasalarınca belirlendiği şekilde, ticari amaçlarla umuma kiralanmasına yetki verme münhasır hakkına sahiptir. Antlaşma açıkça bu hakkın dağıtım hakkından bağımsız olduğunu söylüyor. Örneğin, bir DVD yasal olarak satış için yetkilendirilebilir ancak kiralanamaz - veya tam tersi.

Bununla birlikte, ülkeler ticari amaçlı kiralama söz konusu tespitlerin fazla miktarlarda kopyalanmasına sebep olup icracıların münhasır çoğaltma hakkına maddi zarar getirmiyorsa bu kapsamda , Anlaşmanın tarafları yükümlülükten muaftırlar. Bu daha önce WPPT'de bulunandan daha radikal bir sınırlamadır ve ülkeler adil bedel belirleme hakkı vermektedir.

23. Erişilebilir kılma hakkı nedir?

Erişilebilir kılma, görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş icralarının kablolu veya kablolu yollarla, umumun kendi seçtiği yer ve zamanda erişim sağlayabileceği

şekilde erişilebilir kılınmasına izin verme (yetkilendirme) hakkıdır. Bu hak, son kullanıcının istediği yerde ve istediği zamanda erişebileceği çeşitli dijital platform ve ağları da yayınlanan icraları da kapsamaktadır. Görsel-işitsel içerikler, İnternet üzerinden, cep telefonlarından, çeşitli oyun konsollarından ve artan çeşitlilikteki taşınabilir cihazlardan kullanıcıların talebi üzerine giderek daha fazla dağıtıldığından; bu hak sanatçılar için en önemli mali haklardan biri haline gelecektir. Münhasır hakların düzenli olarak yapımcılara devredildiği göz önüne alındığında; talebe bağlı video içerikleri sunan dijital medya dağıtım sistemlerinde kullanılan icraları için icracı sanatçıların gelir sürekliliği sağlanması için Anlaşmanın sunduğu telif bedeli veya adil bedel hakkı tanınması uygun olabilir. Pekin Anlaşmasının 12. Maddesi bunu mümkün kılmanın anahtarı olabilir.

24. Yayın ve umuma iletim hakkı nedir?

Yayın ve umuma iletim hakkı 2. Maddede tanımlanmıştır.

Yayın, temel olarak canlı veya kaydedilmiş bir icranın kablolu ve etkileşimsiz bir biçimde kamunun alabilmesi amacıyla iletilmesidir. Bu tanımın aynı zamanda yeniden yayın eylemlerini de içerdiği genel olarak kabul edilmektedir.

“Bu basit bir adalettir. Bu anlaşmanın yürürlüğe girmesi aktörlere ve diğer görsel - işitsel icracı sanatçılara, ses kayıtlarında icracı sanatçılar için uzun zamandır var olan benzer korumalarla önemli bir tazminat sağlayacaktır.”

Meryl Streep – Oyuncu, ABD

Bir icranın “umuma iletimi” canlı veya kaydedilmiş tespitlerin yayın dışında bir araç ile kamuya iletilmesidir. Madde 11 kapsamında “umuma iletim” görsel- işitsel bir tespit üzerine tespit edilen icranın umuma duyulur veya görünür veyahut duyulur ve görünür kılınmasıdır.

Bu, tartışmasız anlaşmadaki daha az uyumlu hükümlerden biridir ve tamamen “alakart” şekilde sözleşme taraflarına, icracılara münhasır haklar, adil bedel hakkı (yani zorunlu lisanslama) veya hatta hiçbir şey vermeyebilirler. Ülkeler ayrıca, yayın ve umuma iletim hakkını yalnızca belirli kullanımlarla ilgili olarak uygulamaya veya sınırlamaya karar verebilir.

Bu hüküm ile ilgili olarak, gördüğümüz gibi, karşılıklılık ve diğer çekinceler ulusal muamele yükümlülüklerinin kapsamını sınırlayabilir, bkz. Madde 4(2) ve (3).

25. “Ünlü” 12. Madde nedir?

12. Madde, bu anlaşmanın başarılı bir şekilde sonuçlandırılmasını 2012 yılına kadar defalarca engelleyen hükümdür ve sanatçıların münhasır mali haklarının yapımcılara devrini ele almaktadır.

recognition of the fact that this subject matter *may* be regulated differently around the world, Art. 12(1) basically says that national laws may provide that subject to any contract to the contrary the *exclusive* rights in the treaty shall be owned, exercised by or transferred to the producer once agreement is given to the fixation of a performance.

It is important to note that (1) countries that already regulate this subject matter differently will not have to change their regulations to be in compliance with the treaty; (2) countries may choose a completely different option, including not to legislate on the matter; (3) the blueprint suggested by the treaty for national transfer legislation is “rebuttable”, i.e. subject to any contract to the contrary, and (4) it only applies to the exclusive economic rights (not to moral rights nor to the right of equitable remuneration) specifically listed in the treaty – as opposed to other exclusive rights or remuneration rights that may be granted by national legislation.

Art. 12(2) then goes on to say that countries wishing to legislate along the lines suggested by the treaty may require that the “*consent or contract be in writing and signed by both parties to the contract or by their duly authorized representatives*”. In spite of the fact that the treaty provisions are an

absolute minimum, it was deemed helpful to make it clear that countries can provide additional security to performers. Of course, as any other system is legitimate under the treaty, countries may very well tag additional prerequisites to the transfer, e.g. specific requirements for the remuneration of performers whose exclusive rights are transferred.

Art. 12(3) is particularly important – including for countries where specific transfer rules have already been adopted. It says that, regardless of how countries regulate the transfer of exclusive rights, national laws may “provide the performer with the right to receive royalties or equitable remuneration for any use of the performance, as provided for under [the] Treaty”. A similar benefit may be granted also by individual, collective or other agreement.

This provision allows for legislative measures to guarantee performers ongoing payments, even in the event that their exclusive rights are transferred to the producer(s), by

way of royalties (usually claimed from the producers and based on their gross revenue) or equitable remuneration (which is generally paid by the users and can be made more effective when subject to mandatory collective management). Such legal entitlements may be extremely helpful where performers do not have a strong bargaining position, thus granting them comparable benefits to those that others may derive from collective agreements and/or individual negotiation.

26. Are exceptions or limitations to the economic rights in the treaty possible?

Yes, the BTAP allows countries to subject the rights of performers to the same exceptions and limitations as the rights of authors. The treaty does not harmonize in this field and does not give an indicative or exhaustive list of limitations and exceptions. The only common thread for contracting parties is their obligation to make any exception and limitation to the rights in the treaty subject to the “three-step

test” which limits them to “*certain special cases, which do not conflict with a normal exploitation of the performance and do not unreasonably prejudice the legitimate interests of the performer*”.

27. How long can economic rights be protected for under the BTAP?

The treaty provides that these rights must at least be protected for 50 years from the end of the year in which the performance was (first) fixed. Countries can therefore provide for a longer term if they so wish.

28. What are technological measures and how is the BTAP dealing with them?

Technological measures are protective mechanisms typically embedded for instance in DVDs or in digital copies of a performance in order to restrict their use to what was intended by the performers or is permitted by the law. A typical technological measure, for instance, would be the software preventing

the unauthorized duplication of a DVD. The BTAP makes it an absolute requirement for contracting parties to provide adequate legal protection and effective legal remedies against their circumvention.

One agreed statement clarifies that contracting parties may adopt "*effective and necessary measures*" to enable beneficiaries of exceptions and limitations to enjoy those, where technological measures may prevent them from doing so and provided they have legal access to such content. It is worth noting that the statement does not grant beneficiaries of exceptions and limitations a "right to circumvent". The statement also implies that voluntary measures should be envisaged first, whereby right holders (i.e. performers or their legal representatives, licensees or assignees) can moderate the effect of technological measures with respect to those beneficiaries and their specific use of a performance, as authorized by the exception or limitation.

29. How do provisions in the BTAP apply to existing and future audiovisual performances?

In principle, the provisions in the treaty apply to all fixed performances that exist by the time of its entry into force and to all future audiovisual performances (both live and recorded). This is generally referred to as the "proactive" nature of the treaty. A similar provision is to be found also on the WPPT. However, the two treaties substantially differ insofar as they allow for radically different options: whereas the WPPT enabled contracting parties to declare that they would only grant moral rights protection to future audio performances, the BTAP acknowledges that countries may choose to only grant the economic rights in the treaty to future performances alone, i.e. not to fixed performances that already exist when the treaty becomes binding for them. With respect to those countries, other Contracting Parties may decide, however, to apply reciprocity instead of national treatment (i.e. if one

country decides to only grant exclusive rights to future foreign performances, all other countries may reserve the same treatment to performances of that country).

On the other hand, the moral rights protection provided by the BTAP must equally apply to past, present and future audiovisual performances. The BTAP also adds that its provisions shall not prejudice "any acts committed, agreements concluded or rights acquired" before the entry into force of the treaty for each country. Under this provision, therefore, "past" contracts may not be revisited when countries become parties to the treaty. It is therefore fair to say that the economic relevance of the treaty seems mainly to be for future performances – including where countries do not explicitly opt for a "proactive" policy. The concept of "future performances" will of course depend on the time the treaty becomes binding for each specific contracting party.

30. Does the BTAP mean that the protection of audiovisual performances will be the same around the world?

Not necessarily, although the treaty will play an important role in promoting global minimum and harmonized standards. Provisions like those in Art. 9 (right of rental), Art. 11 (right of broadcasting and communication to the public), Art. 12 (transfer of rights), Art. 13 (limitations and exceptions), Art. 19 (application in time) give contracting parties various degrees of flexibility which, in turn, may lead to differences as to the way audiovisual performances are protected by the parties to the treaty. Depending on whether national treatment or reciprocity applies, foreign performances may be treated differently from country to country. The specific time the BTAP becomes binding for each contracting party will also generate differences with respect to their protection.

There certainly will be challenges regarding the implementation of the

BTAP due to these and other factors. However, it is beyond doubt that the entry into force of the treaty will have profound implications in countries where audiovisual performances have so far been unjustly excluded from intellectual property protection.

31. Will performers be better off once the treaty enters into force and is implemented in their national legal system?

The treaty is about granting performers from other contracting parties the minimum level of protection enshrined in its various provisions. Technically therefore it is not about giving rights to national performers. Experience however proves that contracting parties invariably end up granting their national performers (at least) the same treatment that is required for the “foreign” ones. Ratification of or accession to the treaty will therefore have profound implications for many countries around the world and their performers.

32. When will the BTAP enter into force?

The treaty will enter into force 3 months after 30 “eligible parties” ratify or accede to it. The treaty will therefore not bind the first contracting parties until then. It will then bind each additional “eligible party” three-month from the day

they deposit their own instrument of ratification or accession. The entry into force of the treaty, which is what makes it a binding instrument, will therefore differ for any one after the first 30 contracting parties.

33. Why should a country that does not have a professional film industry ratify the treaty?

First and foremost, this is not just about films. The treaty grants protection to all audiovisual performances, their fixation and subsequent exploitation. All countries, therefore, should feel concerned as performers tell their stories, embodying their rich and diverse cultures and delivering a unique experience to audiences the world over. By becoming parties to the BTAP, countries acknowledge the value of audiovisual performances and contribute to building a stable legal framework encouraging performances to meet audiences beyond national borders whilst enhancing the legitimate interests of performers to make a decent living from their work. As ratification generally also generates a focus on the protection of the rights of performers at national level, the treaty clearly contributes to achieving a qualitative, sustainable and diversified cultural environment.

“Actors are at the heart of one of the greatest industries of our time. Any industry that does not adequately reward its workers is bound to fail sooner or later.”

Javier Bardem – Oyuncu, İspanya

34. What if a country already protects audiovisual performances? Does it still need to ratify the BTAP?

The treaty is not about how performances should be protected at national level but rather about how countries intend to treat “foreign” audiovisual performers whose performances are delivered within their borders. By ratifying the treaty, it is the international outreach of national audiovisual performances that is therefore encouraged by the provision of a minimum set of intellectual property rights.

35. How can performers, and their organisations, help make this treaty enter into force?

By taking an interest, understanding the treaty and its implications and campaigning at national level for ratification or accession.

36. How can the BTAP become a truly global treaty?

By having the largest number of contracting parties. If 30 is the minimum for the treaty to enter into force, many more should join if provisions in the treaty are truly to provide for a level playing field internationally and promote the intellectual property protection of audiovisual performances in countries around the world.

37. How can provisions in the treaty be implemented most meaningfully for performers?

Provisions in the treaty must be “implemented” by the contracting parties. This means that their laws and regulations and their implementation must not be in contradiction with the BTAP. Sometimes this may not require legislative change, as legal systems are already in compliance with the provisions in the treaty, whereas some other contracting parties will need to undertake reforms to make sure their

intellectual property regulations are “BTAP compliant”.

Various provisions in the BTAP are flexible and offer contracting parties options they can take to modulate the protection they wish to grant to audiovisual performers of other contracting parties. Very often, but not inevitably, these limitations will reflect choices that these countries intend to take or have already taken with respect to the protection of their national performances.

In light of the options that are available in the BTAP, it is worth stressing that even those legal systems that may be deemed “BTAP compliant” might still receive an upgrade. On the other hand, where audiovisual performances are yet to be protected, ratification of or accession to the treaty will generally entail new rights for those performers.

What is most relevant here is that legislative solutions must, where the treaty offers several options, be those that can realistically provide the best benefits to national performers in the particular situation they are in, keeping in mind factors like the size of the industry, its resonance abroad, the level of organization of performers in that industry, the nature of the contractual relationship with their employers, the existence or lack of a dialogue between

stakeholders, etc. There is therefore not a single best way to implement the treaty but rather multiple options, each to be considered in light of the specific national situation.

If exclusive rights work particularly well in some countries, it is often where performers are well organized, where there is a healthy and dynamic practice of collective bargaining in the industry and possibly also where intellectual property regulations have not weakened the performers’ leverage by providing for a presumption of transfer of their rights to producers. In most others, a combination of exclusive rights and unwaivable remuneration rights subject to mandatory collective management might be a better way forward.

38. How can performers’ trade unions, guilds and collective management organisations work together to maximise benefits to performers from the BTAP?

Unions, guilds and CMOs must work together to ensure the provisions in the treaty ultimately provide the best possible economic and moral benefits to performers. Implementing the treaty provisions in the national legal system (i.e. making sure it is “BTAP compliant”) may require new legislation or amendments to existing one. As we have tried to explain, some key provisions in

the BTAP may be implemented in ways that are very valuable to performers or less meaningful to them. It is only by developing an in-depth analysis of the treaty's implications, as well as by jointly seeking what is best for performers that they can best advise decision makers on the road to follow. The bottom line is: if performers and their organizations don't speak up with one voice, someone else with a different agenda will do it instead, seeking to minimize the benefits of this treaty for audiovisual performers.

39. What is FIA, what role has it played in the conclusion of the BTAP and what can it do in the future?

The International Federation of Actors (FIA) is a strong labor voice for performers worldwide. Our members are the unions, guilds and professional associations representing - among others - actors, dancers, singers, variety and circus artists, broadcast professionals, with the exception of musicians and visual artists. FIA has been on the forefront of the fight for the international acknowledgment of

the intellectual property rights of all performers. It has relentlessly kept the pressure on governments at WIPO to overcome their differences and agree on the intellectual property protection of audiovisual performances, which were discriminated against since the early 60's. In 2011, FIA was able to successfully promote a breakthrough new provision on the transfer of rights, unlocking a long stalemate and paving the way to the successful conclusion of the 2012 Diplomatic Conference in Beijing. FIA is now committed to providing expertise and support to all performers' unions and organizations wishing to call for the ratification of the BTAP and advise on its implementation into national legal systems.

40. Where can we find more information about the BTAP?

More information on the treaty and the Beijing Diplomatic conference may be found on the WIPO website (www.wipo.int). A copy of the treaty is annexed to this guideline for further information.

İÇERİK	
Önsöz	
Madde 1:	Diğer Anlaşma ve Sözleşmeler ile İlişki
Madde 2:	Tanımlar
Madde 3:	Korumadan Faydalanacak Kişiler
Madde 4:	Ulusal Muamele
Madde 5:	Manevi Haklar
Madde 6:	Tespit Edilmemiş İcralarda İcracıların Mali Hakları
Madde 7:	Çoğaltma Hakkı
Madde 8:	Yayma Hakkı
Madde 9:	Kiralama Hakkı
Madde 10:	Tespit Edilmiş İcraları Erişilebilir Kılma Hakkı
Madde 11:	Yayınlama ve Kamuya İletim Hakkı
Madde 12:	Hakların Devri
Madde 13:	Sınırlama ve İstisnalar
Madde 14:	Koruma Süresi
Madde 15:	Teknolojik Tedbirlerle ilgili Yükümlülükler
Madde 16:	Hak Yönetim Bilgileri ile ilgili Yükümlülükler
Madde 17:	Formaliteler
Madde 18:	İhtiraz ve Tebligat
Madde 19:	Belirlenen Süre içerisinde Uygulama
Madde 20:	Hakların Uygulanmasının Temin Edilmesi
Madde 21:	Kurul
Madde 22:	Uluslararası Büro
Madde 23:	Anlaşmaya Taraf Olabilmek için Gerekli Koşullar
Madde 24:	Anlaşma Kapsamındaki Hak ve Yükümlülükler
Madde 25:	Anlaşmanın İmzalanması
Madde 26:	Yürürlük
Madde 27:	Anlaşmaya Taraf Kabul Edilme Tarihi
Madde 28:	Anlaşmanın Feshi
Madde 29:	Anlaşmanın Dilleri
Madde 30:	Garantör

Önsöz

Sözleşmenin Tarafları,

İcracıların görsel-işitsel icralarındaki haklarının etkili bir biçimde ve her yerde aynı şekilde korunmasının sağlanması ve sürdürülmesi amacıyla,

Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü'nün (WIPO) kurulmasına ilişkin Sözleşmenin Genel Kurulu tarafından 2007 yılında benimsenen, kalkınma ile ilgili hususların Örgüt çalışmalarının ayrılmaz bir parçasını teşkil etmesini sağlamak amacıyla taşıyan, Kalkınma Gündemi tavsiyelerinin önemini dikkate alarak,

Mali, sosyal, kültürel ve teknolojik gelişmeler sebebiyle ortaya çıkan sorunlara yeterli çözümler sunulmasını sağlamak üzere yeni uluslararası kurallar koyulması ihtiyacını göz önünde bulundurarak,

Bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişme ve ilerlemelerin görsel-işitsel icraların yapım ve kullanımı üzerinde yarattığı derin etkiyi göz önünde bulundurarak,

İcracıların görsel-işitsel icralarındaki hakları ile, özellikle eğitim, araştırma ve bilgiye erişim gibi, daha geniş kapsamlı kamu yararı arasında bir denge kurulması ihtiyacını göz önünde bulundurarak,

20 Aralık 1996 tarihinde Cenevre'de imzalanan WIPO İcra ve Fonogramlar Sözleşmesi'nin (WPPT) icracılara sunulan korumayı görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş icraları da kapsayacak şekilde genişletmediğini göz önünde bulundurarak,

20 Aralık 1996 tarihli Belirli Telif Hakkı ve Komşu Hak Konularına İlişkin Diplomatik Konferans tarafından benimsenen Görsel-İşitsel İcralar Tavsiye Kararına atıfta bulunarak,

Aşağıdaki maddeler üzerinde mutabakat sağlamıştır:

Madde 1

Diğer Anlaşma ve Sözleşmeler ile İlişki

(1) Bu Anlaşma'da yer alan herhangi bir madde Tarafların WPPT veya 26 Ekim 1961 tarihinde Roma'da imzalanan Uluslararası İcra Sanatçılar, Fonogram Yapımcıları ve Yayın Kuruluşlarının Korunmasına Dair Sözleşme kapsamında birbirlerine karşı sahip oldukları mevcut yükümlülükleri değişikliğe uğratmaz.

(2) Bu Anlaşma kapsamında sunulan koruma edebiyat ve sanat eserlerinden doğan telif haklarının korunmasını hiçbir şekilde etkilemez. Sonuçta, bu Anlaşmanın hiçbir hükmü söz konusu korumaya hanel getirecek şekilde yorumlanamaz.

(2) Bu Anlaşma WPPT dışında herhangi bir anlaşma ile ilişkilendirilemez veyahut diğer sözleşmeler kapsamındaki hak ve yükümlülükler hanel getirmez^{1,2}, .

Madde 2

Tanımlar

İşbu Anlaşma Kapsamında:

(a) "İcra Sanatçılar" edebiyat veya sanat eserlerinde ya da folklor ifadelerinde (rol) yapan, şarkı söyleyen, ifadeler söyleyen, oynayan, yorumlama yapan veyahut icra sergileyen oyuncu, şarkıcı, müzisyen, dansçı ve diğer kişilerdir³;

(b) "Görsel-işitsel tespit" ses veya ses temsili eşlik eden veya etmeyen hareketli görüntünün söz konusu görüntülerin algılanıp, çoğaltılabilmesi veya bir cihaz aracılığıyla iletilmesini sağlayan somut bir nesneye tespit edilmesidir⁴;

¹ Madde 1 ile ilgili kabul gören beyan: Bu Anlaşma'da yer alan hiçbir hükmün WIPO İcra ve Fonogramlar Sözleşmesi'nde (WPPT) yer alan herhangi bir hak ya da yükümlülüğe veya bunların yorumlanmasına etki etmediği anlaşılmıştır. Ayrıca, 3. fıkranın bu anlaşmaya imza atan herhangi bir taraf için WPPT'ni imzalama veya kabul etme ya da bu sözleşmenin herhangi bir hükmüne uygun hareket etme yükümlülüğünü getirmedeği anlaşılmıştır.

² Madde 1(3) ile ilgili kabul gören beyan: Dünya Ticaret Örgütü'ne (DTÖ) üye olan Anlaşma Taraflarının Fikri Mülkiyet Haklarının Ticaret ile ilgili Boyutları (TRIPS) Anlaşması'nın tüm ilke ve amaçlarını kabul ettikleri ve bu Anlaşma'daki herhangi bir hükmün, rekabet ile mücadele uygulamalarına dair hükümler dahil ancak bunlarla sınırlı olmayacak şekilde, TRIPS Anlaşması hükümlerini etkilemediğini anladıkları anlaşılmıştır. rs of the World^{Tr}a

³ Madde 2(a) ile ilgili kabul gören beyan: "icracı sanatçılar" tanımının bir icra esnasında yaratılan veya ilk kez tespit edilen edebiyat veya sanat eserini icra edenleri de kapsadığı anlaşılmaktadır.

⁴ Madde 2(b) ile ilgili kabul gören beyan: Madde 2 (b)de yer alan "görsel-işitsel" tespit tanımının WPPT'nin 2(c) Maddesine hanel getirmediği teyit edilmiştir.

(c) "Yayınlamak" ses veya görüntü ya da ses ve görüntünün veyahut bunların temsillerinin kablosuz yollarla kamunun alabilmesi amacıyla iletilmesidir; böyle bir iletim uydu aracılığıyla yapıldığında da yayındır; şifrelerin çözülmesini sağlayan araçlar kamuya yayın kuruluşu tarafından veya onun rızası ile sağlandığında yapılan şifreli sinyal iletimi de "yayın"dır.

(d) Bir icranın "umuma iletimi" tespit edilmemiş bir icranın veya görsel-işitsel bir tespitteki icranın yayın dışında bir araç ile kamuya iletilmesidir. Madde 11 kapsamında "umuma iletim" görsel-işitsel bir tespit üzerine tespit edilen icranın umuma duyulur veya görünür veyahut duyulur ve görünür kılınmasıdır.

Madde 3 **Korumadan Faydalanacak Kişiler**

(1) Anlaşma'nın Tarafları işbu Anlaşma kapsamında sağlanan korumanın diğer Anlaşma Tarafları'nın vatandaşı bulunan icracılara sunmayı taahhüt eder.

(2) Anlaşma'ya Taraf olan ülkelerden herhangi birinin vatandaşı olmayan ancak bu ülkelerden bir tanesinde sürekli ikamet eden icracı sanatçılar, bu Anlaşma kapsamında, söz konusu ülkenin vatandaşı kabul edilirler.

Madde 4 **Ulusal Muamele**

(1) Anlaşma'ya taraf olan her bir ülke Anlaşma'ya taraf olan diğer ülkelerin vatandaşlarına işbu Anlaşma'da özellikle verilen münhasır haklar ve işbu Anlaşma'nın 11. maddesinde yer alan adil bedel alma hakkı ile ilgili olarak kendi vatandaşlarına gösterdiği muameleyi göstermeyi taahhüt eder.

(2) Anlaşma'ya taraf olan bir ülke, anlaşmaya taraf olan diğer bir ülkenin vatandaşlarına (1) no'lu fıkra kapsamında, işbu Anlaşma'nın 11(1) ve 11(2) maddeleri ile verilen haklar hususunda sağlanan korumanın kapsam ve süresini, kendi vatandaşlarının söz konusu ülke içerisinde sahip olduğu haklara göre sınırlandırma yetkisine sahiptir.

(3) Anlaşmaya taraf olan bir ülkeye, (1) no'lu fıkra ile hükmedilen yükümlülük,

diğer bir taraf ülkenin işbu Anlaşma'nın 11(3) no'lu maddesinde müsaade edilen ihtirazlardan faydalanması ölçüsünde uygulanmaz ve böyle bir ihtirazı yapan Anlaşma tarafına da ihtirazın yapılması ölçüsünde uygulanmaz.

Madde 5 **Manevi Haklar**

(1) İcracı sanatçının mali haklarından bağımsız olarak ve hatta bu hakların devrinden sonra dahi, icracının canlı temsilleri veya görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş icraları ile ilgili olarak aşağıdaki haklara sahip olunur:

(i) İcranın kullanım biçiminin gerektirdiği hallerde ismin zikredilmemesi hariç, icrasında icracı sanatçı olarak anılmak ve

(ii) Görsel-işitsel tespitlerin özelliğini de uygun şekilde dikkate alarak, icrasında itibarına halel getirecek her türlü bozma, değişiklik veya tadilatla itiraz etmek

(2) (1) no'lu fıkrada icracı sanatçıya verilen haklar, sanatçının ölümü sonrasında, en azından mali hakların süresi dolana kadar devam eder ve korumanın talep edildiği taraf ülkenin mevzuatınca izin verilen kişi ve kurumlarca kullanılır. Ancak, işbu Anlaşma'yı imza veya onay tarihlerinde, mevzuatları icracı sanatçının bir önceki fıkrada yer alan tüm haklarının ölümü sonrasında korunmasını sağlamayan taraflar bu haklardan bazılarının, sanatçının ölümü sonrasında, korunmayacağına hükmedebilirler.

(3) İşbu madde kapsamında verilen hakların korunması ile ilgili düzeltme yapma yolu korumanın talep edildiği taraf ülkenin mevzuatı çerçevesinde belirlenir⁵.

⁵ Madde 5 ile ilgili kabul gören beyan: İşbu Anlaşma kapsamında ve herhangi başka bir anlaşmaya halel getirmeksizin, görsel-işitsel tespitlerin doğası, yapıları ve yayılmaları dikkate alınarak, icranın normal kullanımı esnasında yapılan düzenleme, sıkıştırma, dublaj veya formatlama gibi mevcut veya yeni ortam (medya) veya formatlarda yapılan değişiklikler ve icracı tarafından izin verilen bir kullanım sırasında yapılan değişikliklerin kendi başlarına Madde 5(1)(ii) anlamında bir değişiklik olarak kabul edilmediği anlaşılmıştır. Madde 5(1)(ii) kapsamındaki haklar icracının itibarına bariz şekilde esaslı miktarda halel getirecek değişikliklerle ilişkilidir. Yalnızca yeni veya değişen teknolojinin veyahut ortamların kullanılmasının Madde 5(1)(ii) kapsamında bir değişiklik olarak kabul edilmediği anlaşılmıştır.

Madde 6 **Tespit Edilmemiş İcralardaki İcracıların Mali Hakları**

İcraları ile ilgili olarak sanatçılar aşağıda belirtilenler için yetki verme hususunda münhasır hak sahibidirler:

- (i) İcranın zaten yayın amaçlı yapılan bir icra olması hariç, tespit edilmemiş icralarının yayınlanması ve umuma iletimi; ve
- (ii) tespit edilmemiş icralarının tespit edilmesi

Madde 7 **Çoğaltma Hakkı**

İcracılar sanatçılar görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş bulunan icralarının doğrudan veya dolaylı olarak, her türlü ve her şekilde, çoğaltılmasına yetki verme hakkına münhasıran sahiptirler⁶.

Madde 8 **Yayma Hakkı**

(1) İcracılar görsel-işitsel tespitlere tespit edilen icralarının esas ve kopyalarının satış veya mülkiyet devri ile umuma iletimi için yetki verme hakkına münhasıran sahiptirler.

(2) Bu Anlaşma'da yer alan hiçbir madde Anlaşma'ya taraf olan ülkelerin, tespit edilen icranın esas veya kopyasının mülkiyetinin icracının izni (yetki vermesi) ile ilk kez satışı veya diğer türden mülkiyet devri sonrasında (1) no'lu fıkrada belirtilen hakkın tükenmesi ile ilgili koşulları, var ise, belirleme özgürlüğünü etkilemez⁷.

Madde 9 **Kiralama Hakkı**

(1) İcracılar, görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş olan icralarının esas ve kopyalarının, icracı tarafından veya icracının yetki vermesi üzerine yayılması sonrasında dahi, Anlaşma'ya taraf olan ülkelerin ulusal yasalarınca belirlendiği şekilde, ticari amaçlarla umuma kiralanmasına yetki verme münhasır hakkına sahiptir.

(2) Ticari amaçlı kiralama söz konusu tespitlerin fazla miktarlarda kopyalanmasına sebep olup icracıların münhasır çoğaltma hakkına maddi zarar getirmiyorsa, Anlaşmanın tarafları (1) no'lu fıkrada belirtilen yükümlülükten muaftırlar⁸.

Madde 10 **Tespit Edilmiş İcraları Erişilebilir Kılma Hakkı**

İcracı sanatçılar görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş icralarının kablolu veya kablosuz yollarla, umumun kendi seçtiği yer ve zamanda erişim sağlayabileceği şekilde erişilebilir kılınmasına izin verme (yetkilendirme) hakkına münhasır sahiptirler.

Madde 11 **Yayın ve Umuma İletim Hakkı**

(1) İcracı sanatçılar görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş icralarının yayınlanması ve umuma iletimine izin verme hakkına münhasıran sahiptirler.

(2) Anlaşma'ya taraf olan ülkeler WIPO Genel Direktörü'ne gönderecekleri tebligat ile, görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş olan icraların yayın veya umuma iletim amaçlı doğrudan veya dolaylı olarak kullanımı için (1) no'lu fıkrada tanınan izin verme hakkı yerine, adil bedel alma hakkı tanıyacaklarını beyan edebilirler. Anlaşmanın tarafları aynı zamanda adil bedel alma hakkının kullanımını ile ilgili koşulları mevzuatlarında ifade edeceklerini de beyan edebilirler.

(3) Anlaşma'ya taraf herhangi bir ülke yalnızca belirli kullanımlar ile ilgili olarak (1) veya (2) no'lu fıkralarda yer alan hükümleri uygulayacağını veya bunların kullanımını belirli bir şekilde kısıtlayacağını veyahut (1) ve (2) no'lu fıkraların hükümlerini hiç uygulamayacağını beyan edebilir.

⁶ Madde 7 ile ilgili kabul gören beyan: 7. maddede öngörülen çoğaltma hakkı ve bu kapsamda 13. madde içerisinde hükmedilen istisnalar dijital ortam, özellikle de dijital olarak kullanılan icralar için de tam anlamıyla geçerlidir. Korunan icranın dijital olarak elektronik bir ortamda saklanması bu maddede bahsedilen çoğaltma kapsamında olduğu anlaşılmaktadır.

⁷ Madde 8 ve 9 ile ilgili kabul gören beyan: Bu maddelerde yayma hakkı ve kiralama hakkı bağlamında kullanılan "esas ve kopya" ifadeleri, yalnızca somut birer nesne olarak piyasada dolaşıma sunulan tespit edilmiş kopyalar anlamına gelir.

⁸ Madde 8 ve 9 ile ilgili kabul gören beyan: Bu maddelerde yayma hakkı ve kiralama hakkı bağlamında kullanılan "esas ve kopya" ifadeleri, yalnızca somut birer nesne olarak piyasada dolaşıma sunulan tespit edilmiş kopyalar anlamına gelir.

Madde 12 **Hakların Devri**

(1) Anlaşma'ya taraf ülke ulusal yasaları kapsamında icracının icrasının görsel-işitsel bir tespit ile tespit edilmesine rıza gösterdikten sonra ulusal yasalarca belirlenen koşullara göre icracı ile görsel-işitsel tespitin yapımcısı arasında aksine yapılan bir sözleşme olmadığı sürece işbu Anlaşma'nın 7 ila 11. maddelerinde öngörülen münhasır yetki verme haklarının söz konusu görsel-işitsel tespitin yapımcısı mülkiyetine geçtiğini veya yapımcı tarafından kullanılacağını veyahut yapımcıya devrolduğunu öngörebilir.

(2) Anlaşma'ya taraf ülke ulusal yasaları uyarınca yapımı gerçekleşen görsel-işitsel tespitler ile ilgili olarak ilgili rıza veya sözleşmenin yazılı ve her iki tarafça veya her iki tarafın yetkili temsilcileri tarafından imzalanmış olmasını şart koşabilir.

(3) (Yukarıda belirtilen münhasır hakların devrinden bağımsız olarak, ulusal yasalar veya bireysel, toplu ya da diğer anlaşmalar icracı sanatçıya işbu Anlaşma'nın 10 ve 11. maddelerinde belirtilenler de dahil, icrasının her türlü kullanımı karşılığında telif bedeli veya adil bedel alma hakkı tanıyabilir.

Madde 13 **Sınırlama ve İstisnalar**

(1) Anlaşmanın tarafları, ulusal mevzuatlarında icracı sanatçıların korunması ile ilgili olarak ulusal yasalarında edebiyat ve sanat eserlerinde telif haklarının korunması hususunda tanınanlarla aynı veya bunlara benzer sınırlama veya istisnalar getirebilirler.

(2) Anlaşmanın tarafları, işbu Anlaşma kapsamında öngörülen haklara ilişkin sınırlama ve istisnaları icranın normal kullanımına ters düşmeyen ve icracının meşru çıkarlarına makul olmayan ölçüde hanel getirmeyen özel durumlarla sınırlı tutarlar⁹.

Madde 14 **Koruma Süresi**

Tişbu Anlaşma kapsamında icracı sanatçılara tanınan korumanın süresi, en azından,

icranın tespit edildiği yıl sonundan başlayarak 50 yıllık sürenin sonuna kadar sürecek şekilde hesaplanacaktır.

Madde 15 **Teknolojik Tedbirlerle ilgili Yükümlülükler**

Anlaşmanın tarafları icracı sanatçıların işbu Anlaşma kapsamındaki haklarını kullanmaları ile bağlantılı olarak ve icralarını söz konusu icracı veya yasalarca müsaade edilmemiş eylemleri sınırlı tutmak amacıyla başvurdukları etkili teknolojik tedbirleri etkisiz hale getirmeye yönelik yeterli yasal koruma ve etkili yasal çözümler sunarlar^{10,11}.

Madde 16 **Hak Yönetim Bilgileri ile ilgili Yükümlülükler**

(1) Taraflar aşağıda belirtilen ve işbu Anlaşma kapsamındaki herhangi bir hakkın ihlaline sebep, vesile olacak, ihlali kolaylaştıracak veya saklayacak eylemlerden herhangi bir tanesini bilerek veya hukuki çözümler bağlamında bilmek için yeterli sebebe sahipken yapanlara karşı yeterli ölçüde ve etkili yasal çözümler sunar:

(i) yetki almamış olduğu halde elektronik hak yönetim bilgilerini kaldırmak veya değiştirmek

⁹ Madde 13 ile ilgili kabul gören beyan: WIPO Telif Hakları Sözleşmesi'nin (WCT) 10. maddesi ile ilgili kabul gören beyan (sınırlama ve istisnalarla ilgili) bu Anlaşma'nın 13. Maddesi (sınırlama ve istisnalarla ilgili) için de, duruma uygun değişikliklerin yapılması kaydıyla (mutatis mutandis) geçerlidir.

¹⁰ Madde 13 ile ilişkili olarak Madde 15 ile ilgili kabul gören beyan: Bir görsel işitsel icraya teknolojik tedbirler uygulandığında ve faydalanıcının söz konusu icra ile ilgili yasal erişim izni olup, hak sahipleri tarafından söz konusu icra için faydalanıcının ilgili taraf ülkenin ulusal yasaları kapsamında sınırlama ve istisnalardan faydalanması için uygun ve etkili tedbirler alınmadığında, bu maddede yer alan herhangi bir hükmün Anlaşma'ya taraf ülkenin, madde 13 uyarınca faydalanıcının söz konusu taraf ülkenin ulusal yasalarında öngörülen sınırlama ve istisnalardan faydalanması için etkili ve gerekli tedbirler almasına engel olmadığı anlaşılmıştır. Bir icranın tespit edildiği görsel-işitsel esere sağlanan yasal korumaya hanel getirmeksizin, Madde 15 kapsamındaki yükümlülüklerin işbu Anlaşma'yı uygulanabilir kılan ulusal yasa kapsamında korunmayan veya artık korunmayan icralar için uygulanamayacağı anlaşılmıştır.

¹¹ Madde 15 ile ilgili kabul gören beyan: "icracılar tarafından kullanılan teknolojik tedbirler" ifadesi, WPPT'de de olduğu gibi geniş anlamda yorumlanmalı, temsilcileri, lisans verilen veya hakları devralanlar dahil olmak üzere yapımcılar, servis sağlayıcılar ve verilen yetkiye dayalı olarak icraların iletim veya yayın yoluyla kullanımı ile ilgilenen kişiler dahil icracılar adına yapılanlar da bu bağlamda düşünülmelidir.

(ii) elektronik hak yönetim bilgilerinin izinsiz kaldırıldığını veya değiştirildiğini bilerek görsel-işitsel tespitlere tespit edilmiş olan icra veya icra kopyalarının izinsiz yayılması, yayma amaçlı ithal edilmesi, yayınlanması veya umuma iletimi ya da erişilebilir kılınması

(2) Bu maddede ifade edilen "hak yönetim bilgileri" görsel-işitsel bir tespite tespit edilen icraya eklendiğinde icracıyı, icracının icrasını veya bir icradaki herhangi bir hakkın sahibini tanımlayan bilgiler veya icranın kullanım koşulları hakkındaki bilgi ile bu bilgileri temsil eden her türlü sayı veya kod anlamına gelir¹².

Madde 17 **Formaliteeler**

İşbu Anlaşma'da öngörülen hakların kullanılması herhangi bir formaliteye tabi değildir.

Madde 18 **İhtiraz ve Tebligatlar**

(1) Madde 11(3) hükümleri kapsamında işbu Anlaşma'ya ilişkin herhangi bir ihtiraza müsaade edilmez.

(2) Madde 11(2) veya 19(2) kapsamında yapılacak herhangi bir tebligat onay ve imza araçları kullanılarak yapılabilir ve tebligatın geçerlilik tarihi Anlaşma'nın tebligatı yapan Taraf Ülke için yürürlüğe girme tarihi olarak kabul edilir. Her türlü tebligat daha sonra da yapılabilir ancak tebligat WIPO Genel Direktörü tarafından teslim alınmasını müteakip 3 ay sonra ya da tebligatta belirtilen daha geç bir tarihte geçerlilik kazanır.

Madde 19 **Belirlenen Süre içerisinde Uygulama**

(1) Anlaşmaya taraflar işbu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihte var olan tespit edilmiş icralar ve bu Anlaşmanın her bir taraf ülke için yürürlüğe girdiği tarih

sonrasında ortaya çıkan her türlü icra için bu Anlaşma kapsamında koruma sunulacağını taahhüt ederler.

(2) (1) no'lu fıkrada yer alan hükümlere bağlı olmaksızın, Anlaşmaya taraf ülke WIPO Genel Direktörüne tebligat göndererek işbu Anlaşmanın 7 ila 11. maddeleri hükümlerini veya bunlardan bir veya birkaçını anlaşmanın taraf ülke için yürürlüğe girme tarihinde var olan tespit edilmiş icralara uygulamayacağını beyan edebilir. Söz konusu taraf ülke için, diğer taraflar belirtilen maddelerin uygulamasını söz konusu taraf ülke için anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten sonra ortaya çıkan icralarla sınırlı tutabilirler.

(3) İşbu Anlaşmada sunulan koruma her bir sözleşme için anlaşmanın yürürlüğe girmesi öncesinde yapılan eylem, imzalanan sözleşme veya elde edilen haklara halel getirmez.

(4) Anlaşmaya taraflar mevzuatlarında, işbu anlaşmanın yürürlüğe girme tarihi öncesinde bir icra ile ilgili yasal eylemler gerçekleştiren kişilerin icra ile ilgili aynı eylemlerinin işbu anlaşmanın ilgili taraflar için yürürlüğe girmesi sonrasında madde 5 ve 7 ila 11 altında öngörülen haklar kapsamında tabi olacağı geçici hükümler belirleyebilirler.

Madde 20 **Hakların Uygulanmasının Temin Edilmesi**

(1) Taraflar hukuk sistemlerine uygun şekilde, işbu Anlaşmanın uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alırlar.

(2) Taraflar işbu anlaşma kapsamında tanınan hakların ihlaline karşı, ihlalleri önlemeye yönelik hızlı çözümler ve gelecekteki ihlaller açısından caydırıcı olacak çözümler dahil, etkili çözümlerin bulunması için gerekli uygulama usullerinin ulusal yasalarında belirlenmesini sağlarlar.

¹² Madde 16 ile ilgili kabul gören beyan: WCT'nin 12. maddesi ile ilgili kabul gören beyan (Hak Yönetim Bilgileri ile ilgili yükümlülük hakkında) gerekli değişiklik yapılması kaydıyla (mutatis mutandis) Anlaşma'nın 16. maddesi (Hak Yönetim Bilgileri ile ilgili yükümlülük hakkında) için de geçerlidir.

Madde 21 **Kurul**

- (1) (a) Taraflardan oluşan bir kurul bulunur.

(b) Her bir taraf ülke kurul içerisinde bir delege ile temsil edilir ve bu delegeye alternatif delegeler, danışman ve uzmanlar destek verebilir.

(c) Her bir delegasyonun masrafları delegasyonu belirleyen Taraf ülkeye karşılanır. Kurul WIPO'dan Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun yerleşik uygulaması kapsamında gelişmekte olan ülke statüsünde kabul edilen veya piyasa ekonomisinde geçiş aşamasında olan taraf ülke delegasyonlarının katılımları içi finansal destek vermesini talep edebilir.
- (2) (a) Kurul işbu anlaşmanın muhafazası ve geliştirilmesi ve işbu anlaşmanın uygulanması ve işletilmesi ile ilgili konularla ilgilenir.

(b) Kurul belirli hükümetler arası kuruluşların işbu anlaşmaya taraf olarak kabul edilmeleri bağlamında Madde 23(2) kapsamında kendisine verilen işlevi yerine getirir.

(c) Kurul işbu anlaşmanın revizyonu için her türlü diplomatik konferansa davet ile ilgili karar alır ve böyle bir diplomatik konferansın düzenlenmesi için WIPO Genel Direktörü'ne gereken talimatları verir.
- (3) (a) Devlet statüsündeki her bir taraf ülke tek bir oya sahip olur ve bu oyu kendi namına kullanır.

(b) Hükümetler arası kuruluş statüsündeki Taraflar kendisine Üye Devletlerin yerine oylamaya katılabilir, oy sayısı anlaşmaya taraf olan üye ülkelerin sayısına eşittir. Kendisine üye olan devletlerden herhangi biri oy hakkını kullanır ise veya tam tersi durumlarda hükümetler arası kuruluş oylamaya katılamaz.

(4) Kurul Genel Direktörün daveti üzerine toplanır ve istisnai durumlar olmadığı sürece, WIPO Genel Kurulu ile aynı dönemde ve aynı yerde bir araya gelir.

(5) Kurul kararlarını uzlaşma ile almaya gayret gösterir ve olağan üstü oturumların toplanması, karar yeter sayısı şartları ve işbu anlaşmanın hükümlerine göre çeşitli kararlar için gerekli çoğunluk dahil olmak üzere kendi usul kurallarını belirler.

Madde 22 **Uluslararası Büro**

WIPO Uluslararası Bürosu anlaşma ile ilgili idari işleri yürütür.

Madde 23 **Anlaşmaya Taraf Olabilmek için Gerekli Koşullar**

(1) WIPO'ya üye herhangi bir devlet işbu anlaşmaya taraf olabilir.

(2) Kurul yetkin bulunduğunu ve işbu anlaşma kapsamındaki konularda kendisine üye tüm devletler açısından bağlayıcı mevzuata ve iç usulleri uyarınca işbu anlaşmaya taraf olma yetkisine tam anlamıyla sahip olduğunu beyan eden her türlü hükümetler arası kuruluşu işbu anlaşmanın tarafı olarak kabul etme kararı alabilir.

(3) Avrupa Birliği, bir önceki fıkrada belirtilen beyanı işbu anlaşmayı kabul eden diplomatik konferansta gerçekleştirerek işbu anlaşmaya taraf olabilir.

Madde 24 **Anlaşma Kapsamındaki Hak ve Yükümlülükler**

İşbu anlaşmanın aksine bulunan belirli hükümler geçerli olmak kaydıyla, her bir taraf işbu anlaşma kapsamında öngörülen haklara sahip ve yükümlülüklerden mesuldür.

Madde 25 **Anlaşmanın İmzalanması**

İşbu anlaşma kabulünden sonra uygun bir tarafça WIPO Merkez Ofisinde bir yıl boyunca imzaya açılır.

Madde 26 **Yürürlük**

İşbu anlaşma madde 23'de belirtilen 30 uygun taraf onay veya imza araçlarını temin ettikten üç ay sonra yürürlüğe girer.

Madde 27 **Anlaşmaya Taraf Kabul Edilme Tarihi**

İşbu anlaşma:

- (i) Madde 26'da belirtilen 30 uygun taraf için anlaşmanın yürürlüğe girme tarihinde itibaren bağlayıcı özellik kazanır
- (ii) Madde 23'de belirtilen diğer uygun tarafların her biri için taraflar onay veya imza araçlarını WIPO Genel Direktörü'ne temin ettikten sonraki üç ayın bitiminde bağlayıcı özellik kazanır.

Madde 28 **Anlaşmanın Feshi**

İşbu Anlaşma WIPO Genel Direktörü'ne tebligat gönderilmesi ile taraflarca feshedilebilir. Her bir fesih WIPO Genel Direktörü fesih tebligatını aldıktan bir yıl sonra yürürlüğe girer.

Madde 29 **Sözleşmenin Dilleri**

(1) İşbu anlaşma İngilizce, Arapça, Çince, Fransızca, Rusça ve İspanyolca dillerinde tek kaynak belge olarak imzalanmıştır, tüm bu dillerdeki versiyonları eşit derecede doğrudur.

(2) (1) no'lu fıkrada belirtilen diller dışındaki bir dilde oluşturulacak resmi bir metin ilgilenen tarafın talebi üzerine, ilgilenen tüm taraflarla istişare edilmesi sonrasında WIPO Genel Direktörü tarafından oluşturulur. Bu fıkra kapsamında "ilgilenen taraf" resmi dili veya resmi dillerinden biri söz konusu olan WIPO'ya üye devlet ve Avrupa Birliği ve resmi dillerinden bir tanesi söz konusu ise işbu anlaşmaya taraf olabilecek diğer her türlü hükümetler arası kuruluş anlamına gelir.

Madde 30 **Garantör**

WIPO Genel Direktörü işbu anlaşmanın garantörüdür.